

retterne. Efter Udvalgets Mening lider imidlertid baade den nuværende og den af Landstinget i forrige Rigsdagssamling vedtagne Affattelse af de nævnte Paragraffer af Uklarhed og lægger for afgørende Vægt paa Straffens Størrelse.

Ved den foreslaaede Affattelse har Udvalget lagt Vægt paa, ikke saa meget om den paasigtede Forbrydelse vil medføre større eller mindre Straf, som om Sagens Oplysninger gør dens Afgørelse utvivlsom, eller om Sigtedes Person paa Forhaand bestyrker Mistanken imod ham, fordi han maa anses som professionel Forbryder. De Sager, der efter Forslaget foreslaas henlagt til Underretterne, er Sager, hvori Nævninger ikke skal medvirke, og hvor Straffen enten ikke kan overstige Fængsel eller Tvangsarbejde eller vel kan overstige saadan Straf, men Sigtede har aflagt Tilstaaelse eller selv ønsker Paakendelse ved Underret, eller Sigtelsen angaar Vold, Sædelighedsforbrydelse eller Berigelsesforbrydelse, og Sigtede tidligere har været dømt til Strafarbejde eller mindst 2 Gange for samme Forbrydelse.

Løvrigt indeholder Forslaget kun mindre betydningsfulde Ændringer i Paragraffernes nuværende Affattelse.

Justitsministeriet har kunnet tiltræde Udvalgets Forslag som en foreløbig Ord-

ning af det paagældende Forhold, indtil dette kan blive taget op til videre Behandling i Forbindelse med hele det Udvalget forelagte Spørgsmaal om en Simplificering af Strafferetsplejen særlig ved Indførelse af større Bevisumiddelbarhed.

Til § 46.

Forslaget skyldes, at Justitsministeriet er blevet opmærksom paa, at man tidligere under Opregningen af de Sager, der skal behandles som Politisager, har glemt at nævne den paagældende Lov.

Til § 60.

Forslaget gaar ud paa at forlænge Fristen, inden hvilken en Tilladelse fra Justitsministeriet til Paaanke af en kriminel Underretssag skal benyttes, fra en Uge til 14 Dage, idet den først nævnte Frist i Praksis har vist sig at være for kort.

Til § 64.

I den af Landstinget i forrige Rigsdagssamling som § 52 vedtagne Ændring i Retsplejelovens § 1018 er der foretaget en Ændring gaaende ud paa, at Forhør ved Undersøgelsesret skal kunne optages ikke blot i Tilfælde af, at Fanger undviger fra Fængslerne men ogsaa i andre Tilfælde af deres Undvigelse f. Eks. under Transport.